

2016-01-29

Dnr 500-29024-2015

Kontaktperson
Miljötillsynsenheten
Lena Blomqvist
010-2241250
Lena.Blomqvist@lansstyrelsen.se

Miljö- och energidepartementet, Regeringskansliet
m.registrator@regeringskansliet.se,

Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget "Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivning"

Miljö- och Energidepartementet, Regeringskansliet, M2015/02675/R

Sammanfattning

Länsstyrelsen Skåne är i stora delar positiv till de genomtänkta förändringar som föreslås. Framförallt är det bra med en ökad tydlighet i Miljöprövningsförordningen. Så genomgripande förändringar lämnar förstås utrymme för många synpunkter, vilka framförs för att i ännu högre grad uppnå syftet med förslaget.

Länsstyrelsen har följande synpunkter. Avsnittens numrering hänvisar till respektive avsnitt i förslaget.

1. Huvudverksamhetskod liksom sidoverksamhetskoder för IED-anläggningar ska fastställas av prövningsmyndigheten då verksamheten prövas (nytt tillstånd, ändringstillstånd eller ändring av villkor). Alla ändringar av verksamhetskoder som medför att en anläggning tillkommer eller faller ifrån som IED-verksamhet bör vara tillståndspliktiga. Länsstyrelsen föreslår övergångsregler, se avsnitt 4.2.4.
2. Länsstyrelsen Skåne anser att gällande verksamhetskoder ska fastställas av prövningsmyndigheten och framgå av tillståndet, se avsnitt 3.1 och 4.2.6.
3. Länsstyrelsen tillstyrker att all klassning ska ske utifrån den produktion som är tillåtlig enligt tillståndet för verksamheten, inte den produktion som faktiskt bedrivs. Detta behöver framgå i både förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (FMH), Miljöprövningsförordningen (MPF) och Industriutsläppsförordningen (IUF).

4. Länsstyrelsen anser att alla verksamhetskoder ska formuleras så att de kan läsas och förstås fristående. Länsstyrelsen är positiv till att beskrivningen av verksamhetskoderna innehåller det intervall som koden omfattar. Tyvärr finns det fortfarande koder kvar som istället hänvisar till att den gäller ”om inte verksamheten omfattas av verksamhetskoden xxx” eller motsvarande formulering. Dessa måste justeras.
5. Inga ändringar som enbart innebär att numreringen av verksamhetskoden ändras medan beskrivningen är oförändrad får genomföras. Det innebär ett stort merarbete, utan förbättrat skydd för miljön, för Länsstyrelserna och övriga tillsynsmyndigheter.
6. Det kommer skapa stor förvirring hos verksamhetsutövare och myndighet samt tekniska problem i Miljöreda om en tidigare verksamhetskod används med en ny verksamhetsbeskrivning. Alla ändringar av verksamhetskoder är kostnadsdrivande för förvaltningen av Miljörapporteringsportalen (SMP) och det nationella verksamhetsregistret Miljöreda. ”Återanvändning” av koder ska därför undvikas.
7. Miljöprövningsförordningen bör kompletteras med bilaga med översättningsnycklar mellan nya och gamla koder, som kan användas ”på båda hållen”.
8. Då prövningsnivån beror av volymen av en verksamhet är det viktigt att verksamhetsbeskrivningarna för de olika prövningsnivåerna (A-, B- och C-nivå) är identiska så när som på mängder/produktionsnivåer etc. Detta för att undvika att vissa verksamheter ”faller mellan stolarna”. Vi har försökt uppmärksamma detta vid respektive kod men vår granskning är inte heltäckande.
9. Det måste framgå att i de fall verksamhetsbeskrivningen innehåller mer än en kapacitetsgräns räcker det att den ena uppnås för att verksamheten ska omfattas av denna kod. Det förekommer ständigt att verksamhetsutövare hävdar att de kan välja vilken gräns som ska vara avgörande.
10. Länsstyrelsen förutsätter att även förordningen om avgifter för provning och tillsyn enligt miljöbalken (FAPT) vid behov justeras så att beskrivningarna för de olika undernivåerna inom respektive avgiftskod är identiska med beskrivningarna i MPF.
11. Egenkontrollförordningen ska ändras så att förteckningen över kemikalier sker på ämnesnivå, se vidare avsnitt 5.11.

12. Föreslagna förändringar innebär inte enbart ett merarbete för tillsynsmyndigheterna att bedöma behovet av nya och ändrade verksamhetskoder. Förändringarna innebär även ett behov att administrativt registrera de nya verksamhetskoderna och avgiftskoderna i MiljöReda. I annat fall fungerar inte kopplingen till SMP och staten kan inte debitera ut årliga miljöavgifter. Föreslagna förändringar måste med anledning av ovanstående beslutas senast under tidig vår 2016, se vidare avsnitt 5.
13. Berörda myndigheter måste erhålla extra anslag med anledning av genomförandet. I annat fall kommer den operativa tillsynen som ska säkerställa efterlevnaden av miljölagstiftningen att bli eftersatt. Införandet av de föreslagna förändringarna kommer uppskattningsvis kräva 1 årsarbetstid enbart för Länsstyrelsen Skåne.

1.4 Konsekvenser

Länsstyrelsen Skåne instämmer i att det är viktigt att det råder 1:1-förhållande mellan MPF och IED-direktivet och att det bör framgå av verksamhetskoden om det är en IED-verksamhet. Dock innebär de nya koderna en stor arbetsinsats för både länsstyrelser och kommuner då verksamheterna måste klassas om. Även om inte alla verksamheter kommer att få en ny kod måste alla verksamheter granskas. Denna arbetsinsats har generellt sett kraftigt undervärderats i redovisningens konsekvensanalyser.

Det underlag som anges gällande antalet anläggningar som idag är klassade som så kallade C-verksamheter är inte på något sätt komplett. De C-verksamheter som finns i det använda registret Miljöreda är enbart sådana som ännu inte hunnit rensas ut ur systemet. Som exempel kan nämnas att Länsstyrelsen Skåne de senaste åren rensat bort flera hundra anläggningar som inte är tillståndspliktiga. Flertalet av dessa är dock fortfarande anmälningspliktiga. Länsstyrelserna har inget register över verksamheter som inte är tillståndspliktiga.

3 Författningsändringar

3.1 Miljöbalken

22 kapitel avseende en ansökans respektive doms innehåll för de verksamheter som är industriutsläppsverksamheter

Länsstyrelsen Skåne tillstyrker förslaget med följande tillägg.

Länsstyrelsen Skåne anser att det finns skäl att det i alla tillstånd ska framgå åtminstone vilka A- respektive B-koder den tillståndsgivna verksamheten omfattar. Detta för att underlätta och höja kvaliteten på olika sammanställningar, utvärderingar, underlag etc. Det skulle även innebära större konkurrensneutralitet då uttaget av avgifter skulle bli mer enhetligt över landet och mellan branscher.

Se även synpunkter under avsnitt 4.2.6 Revidering av bestämmelser i Miljöprövningsförordningen.

26 kapitel 21 a § miljöbalken

Länsstyrelsen Skåne tillstyrker att begreppet exploatör tas bort ur lagstiftningen. Länsstyrelsen Skåne anser att 26 kap. 21 a§ ska tas bort.

Det finns enligt vår mening dock inte skäl att särbehandla täktbranschen jämfört med andra miljöfarliga verksamheter. Förhållandet mellan begreppet verksamhetsutövare och tillståndsinnehavare bör följa den praxis som domstolarna fastlägger och gälla även för täkter. Vi ser inget behov av att någon separat uppgift om exploatörer ska registreras. Vid behov har tillsynsmyndigheten möjlighet att inhämta dessa uppgifter.

4 Revidering av IUF och MPF med anledning av IED

4.2.2 Begreppet industriutsläppsverksamhet och dess definition

Länsstyrelsen Skåne tillstyrker föreslagen lydelse som förtydligar att det är den tillståndsgivna verksamheten som avgör vilken verksamhetskod verksamheten omfattas av.

4.2.3 Huvudsaklig industriutsläppsverksamhet

Länsstyrelsen Skåne tillstyrker att kriterier införs i IUF.

Länsstyrelsen Skåne tillstyrker kriteriernas intentioner och ordningen på kriterierna. Formuleringen av punkt 1 och 2 är dock acceptabla endast under förutsättning att Naturvårdsverket skyndsamt ger vägledning om hur de ska tolkas.

Länsstyrelsen Skåne motsätter sig dock den tredje punkten.

Våra förslag på justeringar av föreslagna kriterier:

1. *Det huvudsakliga syftet med de produkter som får tillverkas enligt gällande tillstånd eller de processer som får bedrivas enligt gällande tillstånd.*

Motivering: alla klassificeringar bör utgå från den verksamhet som prövats och får bedrivas enligt gällande tillstånd. Se även avsnitt 4.2.2.

Anmärkning: Kriteriet är svårt att tillämpa för verksamheter med flera stora, parallella verksamheter, exempelvis större avfallsanläggningar. Exempelvis - Är det huvudsakliga syftet att deponera avfall (högsta MPF-koden) när bara 2 % av mottaget avfall deponeras? Eller är syftet att förbränna avfall, producera el/värme, behandla förorenade jordmassor, eller att tillverka biogas eller att återvinna olika materialfraktioner ... Om NV finner att det enbart är inom ett fåtal branscher som varje verksamhetsutövare, typiskt sett, bedriver verksamhet med flera huvudsakliga syften kan kanske problemet lösas genom branschspecifik vägledning.
2. *Miljöpåverkan av de IED-verksamheter som får bedrivas enligt gällande tillstånd.*

Motiv: se punkt 1.

Anmärkning: Kriteriet fyller ingen funktion om man inte konkretiserar hur olika former av miljöpåverkan ska graderas i förhållande till varandra. I annat fall är det lika vidöppet för godtyckliga tolkningar som tidigare.
3. *I tredje hand ... Ska utgå.*

Motivering: Det är oklart vad detta kriterium syftar på eller hur det ska tillämpas. Det är oklart ur vilken aspekt man ska ta hänsyn till vad som anges i slutsatserna om bästa tillgängliga teknik. Kriteriet innebär att bedömningen inte blir förutsägbar eller rättssäker.

4.2.4 Klassificering av industriutsläppsverksamhet

Länsstyrelsen anser att förslaget 1 kap 7 a § måste omarbetas helt och hållet.

Länsstyrelsen Skåne anser att klassning av IED-verksamhet ska göras av prövningsmyndigheten så snart verksamhetsutövaren ansöker någon form av prövning (nytt tillstånd, ändringstillstånd, ändring av villkor). Beslut om vad som är huvudverksamhet respektive sidoverksamhet kan eventuellt överlåtas till tillsynsmyndigheten för att erhålla önskad flexibilitet. Länsstyrelsen anser att denna fråga behöver utredas ytterligare.

I det fall departementet beslutar att klassningen trots allt ska göras av tillsynsmyndigheten anser Länsstyrelsen Skåne att underlag för klassning ska inlämnas senast 3 månader efter att prövningsbeslutet vunnit laga kraft. Länsstyrelsen motsätter sig att underlaget lämnas i miljörapporten.

Länsstyrelsen Skåne förslår följande:

Föreslagen lydelse	Länsstyrelsens förslag
<p>1:7 a § Tillsynsmyndigheten ska i beslut fastställa en IED-verksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet enligt 2 § tredje och fjärde styckena, samt förelägga verksamhetsutövaren att följa beslutet.</p> <p>Beslutet ska fattas på grundval av vad verksamhetsutövaren har uppgett ifråga om verksamhetskoder i den miljörapport i vilken verksamhetsutövaren enligt föreskrifter meddelade med stöd av 26 kap. 20 § andra stycket miljöbalken för första gången är skyldig att redovisa hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik.</p> <p>Ett beslut enligt första stycket ska fattas så att det börjar gälla senast sex månader efter senaste dag för inlämnande av den miljörapport som avses i andra stycket.</p>	<p>1:7 a § Prövningsmyndigheten ska då nya tillstånd meddelas och då ansökan om ändringstillstånd eller ändring av villkor prövas, fastställa verksamhetens IED-koder med angivande av huvudverksamhet och eventuella sidoverksamheter enligt 2 § tredje och fjärde styckena.</p>

Övergångsbestämmelser	Övergångsbestämmelser
<p>1. En IED-verksamhet för vilken tidpunkten för inlämnande av den miljörapport som avses i 1 kap. 7 a § andra stycket har inträffat före denna förordnings ikraftträdande, ska till tillsynsmyndigheten lämna ett särskilt förslag med underlag för ett sådant beslut som avses i enligt 1 kap. 7 a § första stycket senast den X (tre månader efter ikraftträdandet av förordningsändringarna).</p> <p>2. I ett ärende som avses i 1 ska tillsynsmyndigheten besluta ett föreläggande om klassificering som ska börja gälla senast sex månader efter det att förslaget inkom till tillsynsmyndigheten.</p>	<p>Länsstyrelsen ska senast den xx (6 månader efter att förordningen träder i kraft) fatta beslut IED-koder för de verksamheter som inte fått dessa beslutade av prövningsmyndigheten. Länsstyrelsens beslut gäller till dess prövningsmyndigheten beslutat om verksamhetens IED-koder.</p> <p>Underlag för ett beslut enligt första stycket ska lämnas till Länsstyrelsen av verksamhetsutövaren senast den xx (3 månader efter att förordningen träder i kraft).</p>

Motivering

Det är av största vikt att det är helt klarlagt vid prövningen vilka IED-koder som gäller för en verksamhet och vilken delverksamhet som är att anse som huvudverksamhet respektive sidoverksamheter. Det är i annat fall omöjligt för prövningsmyndigheten att ta ställning till en rad frågor, bland annat slutsatser om bästa tillgängliga teknik, utsläppsvärden och krav på tillståndets innehåll.

I betänkandet anges att IED-klassificeringen och bedömningen av vad som är den huvudsakliga IED-verksamheten ska göras av den operativa tillsynsmyndigheten. För nytillkomna verksamheter är det tänkt att klassningen kommer att ske i samband med att verksamhetsutövaren första gången i sin miljörapport redovisar hur verksamheten förhåller sig till tillämpliga offentligt gjorda slutsatser. Vid en tillståndsprövning av en ny eller förändrad IED-verksamhet behöver emellertid tillståndsmyndigheten ta ställning till vilka BAT-slutsatser som är tillämpliga för verksamheten, bl.a. om det ska beslutas om anpassade värden. Det är inte belyst i betänkandet hur prövningsmyndigheten ska hantera frågan när klassning inte har gjorts av tillsynsmyndigheten. Denna oklarhet råder i alla fall där prövningen gäller nya eller ändrade tillstånd.

Om bedömning av vilken delverksamhet som är huvudverksamheten ändras, kan det innebära att verksamheter med tidigare tillämpliga BAT-slutsatser inte längre

omfattas av dessa krav. Motsvarande problematik uppstår om förändringen medför att verksamheten omfattas av BAT-slutsatser som man tidigare inte berördes av.

Det är varken rättssäkert eller säkert att skyddet för miljön blir tillräckligt om IED-koder kan ändras/tillkomma/utgå utan att det sker en bedömning av om detta innebär att tillståndet behöver förändras. Mot denna bakgrund anser Länsstyrelsen Skåne att tillämpliga IED-koder och vad som är huvudverksamheten ska fastställas av prövningsmyndigheten då frågan om nytt tillstånd, ändringstillstånd eller ändring av villkor prövas. Det bör finnas krav på att alla IED-koder ska framgå av tillståndet. Därmed erhålls också av NV förespråkad koppling mellan ändring av klassificering och förändring av verksamheten genom att ändring av IED-kod blir tillståndspliktig.

Det kommer emellertid dröja länge innan alla verksamheter varit föremål för prövning av annan anledning än enbart klassificering. Det är därför av praktiska skäl lämpligt att tillsynsmyndigheten avgör frågan om IED-koder och huvudverksamhet till dess prövningsmyndigheten meddelat annat. Som de tekniska systemen fungerar är det idag alltför enkelt för tillsynsmyndigheten att omedvetet godkänna en ändring av klassningen som verksamhetsutövaren föreslagit i miljörapporten. Mot bakgrund av de långtgående konsekvenserna som ändrad klassning kan medföra bör det åligga Länsstyrelsen, som är ansvarig för drift, underhållning och kvalitetssäkring av Miljöreda, att fatta beslut om IED-koderna för alla verksamheter, oavsett tillsynsmyndighet, i avvaktan på att koderna fastställs av prövningsmyndigheten.

4.2.6 Revidering av bestämmelser i MPF

Länsstyrelsen tillstyrker att benämningen IED-verksamhet införs.

Länsstyrelsen Skåne anser att det ska vara krav på ett (överklagningsbart) beslut om klassning av tillståndspliktig verksamhet, förslagsvis inom 1 kap. MPF och att 2 kap. 7 § FAPT utgår.

Länsstyrelsen Skåne anser att det finns skäl att det i tillstånd ska framgå åtminstone vilka A- respektive B-koder den tillståndsgivna verksamheten omfattar. Detta för att underlätta och höja kvaliteten på olika utvärderingar, underlag etc som använder klassningen som kriterium för urvalet. Det skulle även innebära större konkurrensneutralitet då uttaget av avgifter skulle bli mer enhetligt över landet och mellan branscher.

5 Ändringar i 2–28 kap. miljöprövningsförordningen

Länsstyrelsen Skåne har observerat att det saknas anläggningar i vissa konsekvensbedömningar men detta bör inte ha någon avgörande betydelse för analysen. Viktigare är att vi anser att konsekvenserna för tillsynsmyndigheterna av att ändra benämningen på verksamhetskoder kraftigt underskattats. Detta gäller även om inte prövningsplikten förändrats.

Föreslagna förändringar innebär inte enbart ett merarbete för tillsynsmyndigheterna att bedöma behovet av nya och ändrade verksamhetskoder och IED-koder utifrån genomförda ändringar i MPF, IUP, FMH och FAPT samt att därefter fatta beslut om ny klassificering av respektive verksamhet. Förändringarna innebär även ett behov av att administrativt registrera de nya verksamhetskoderna och avgiftskoderna i MiljöReda. I annat fall fungerar inte kopplingen till SMP och staten kan inte debitera ut årliga miljöavgifter.

För att genomföra det senare krävs att "Förvaltningsobjekt Miljöskydd" kravställer erforderliga anpassningar av verksamhetsregistret för såväl MPF som IUP och FAPT, att berörda dataleverantörer utvecklar och testar nya register och integrationer samt levererar en ny version av verksamhetsstödet i så god tid att tillsynsmyndigheter hinner genomföra den omklassning som erfordras för att företagen ska kunna lämna adekvata uppgifter i miljörapporten för 2016. Föreslagna förändringar måste med andra ord beslutas under tidig vår 2016.

5.2 2 kap. MPF Jordbruk

2:1 §

Ett bra förtydligande som gör det lättare att bedöma den tillståndspliktiga nivån.

2 kap. 2 §

Länsstyrelsen Skåne anser att betäckta gyltor inte ska ingå i § 2. Enligt definitionen av djurenhet motsvarar en djurenhet tre betäckta gyltor vilket är samma som för suggor, vilket innebär att man bedömer miljöpåverkan lika enligt miljöbalken. Enligt definitionerna av djurkategori i det kommande BREF-dokumentet (sid 725 i utkastet till BREF för gris och fjäderfä) ingår gyltor som inte är betäckta i definitionen för slaktgrisar (fattening pigs) och betäckta gyltor tillhör kategorin betäckta suggor. Att flytta kategorin betäckta gyltor från punkt 3 till punkt 2 i 1 § som Naturvårdsverket (NV) föreslår innebär att Sverige inte följer definitionen enligt det kommande BREF-dokumentet. I IED-direktivet finns ingen definition av sugga och därför har vi tittat på definitionerna i BREF-dokumentet. Ur ett tillsynsperspektiv kommer det också att bli svårt att särskilja platser för betäckta

gyltor från sugor i vissa system när man ska bestämma kapaciteten på en anläggning.

5.3 4 kap. MPF Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat

8.5 4 kap. 9 a §, 16 a § miljöprövningsförordningen

Förslagen framgår av avsnitt 8 men Länsstyrelsen Skåne lämnar sammanhållna synpunkter på hela 4 kap. MPF här.

4 kap. 9 a §

Länsstyrelsen Skåne anser att provborrning av olja eller naturgas ska omfattas av tillståndsplikt.

Förslaget att provborrning ska vara anmälningspliktig bygger på ett resonemang som förutsätter att tillsynsmyndigheten mycket noga prövar om det kan föreligga skäl att förelägga om tillståndsplikt. Detta förfarande är juridiskt korrekt men avviker från etablerad praxis. Vi anser att utredningen underskattar den miljöpåverkan en provborrning innebär.

5.4 5 kap. MPF Livsmedel och foder

5.4.2 5 kap. 1-3 §§ MPF

Länsstyrelsen anser att en direktöversättning av direktivets text till MPF är att föredra för att klassificera en verksamhet korrekt enligt direktivet och därmed göra det enkelt och rättsäkert för provnings- och tillsynsmyndigheter att avgöra huruvida en verksamhet omfattas av IED-klassningen eller ej.

Det presenterade förslaget anser Länsstyrelsen i och för sig kommer att leda till bättre överensstämmelse mellan MPF och uppfyllelse av direktivet men vi ser fortfarande att det finns risk för antingen en under- eller en överimplementering av direktivet.

Begreppet "produktion" bör bytas ut till "produktionskapacitet" eftersom de två begreppen har olika innebörd. "Produktion" anses utgöra tillståndsgiven produktion medan "produktionskapaciteten" utgör den tekniska volym/storlek som anläggningen är byggd för. Vid användning av begreppet "produktion" finns risk för att en underimplementering av direktivet sker.

Om en verksamhet har en produktionskapacitet under dygnströskelvärde samt en produktionsperiod längre än 250 dagar, kan detta medföra en större produktionsvolym än tröskelvärdet för årsproduktionen vilket kommer medföra att verksamheten klassas som en IED-anläggning utifrån den svenska implementeringen men inte utifrån direktivet vilket då kan ge en överimplementering.

5 kap. 2 §

Länsstyrelsen Skåne anser att alla koder ska ha en övre och en undre gräns för dygnsbaserad produktion för att kunna särskilja dessa koder från IED-koderna.

Det behövs vägledning kring hur de nya reglerna med dygnsvärden för de verksamheter där enbart årsmängden är reglerad i tillståndet.

5.4.3 5 kap. 4-9 §§ MPF, animaliska råvaror

5 kap 4 §

Koden syftar till framställning av livsmedel av animaliska råvaror. Beredning, hantering och behandling av råvaror saknar betydelse då det är framställningen av livsmedlet som utgör den miljöfarliga verksamheten. Orden beredning, hantering och behandling har dessutom inneburit mycket diskussion i samband med klassning. Dessa bör tas bort i samtliga koder.

5 kap. 5 §

Förordningen bör vara konsekvent och använda samma tydliga beskrivning av övre och undre produktionsgräns. Länsstyrelsen föreslår här att definitionen "... med en produktion av **mellan** 2 000 ton och 18 750 ton per kalenderår..." istället anges som med en produktion baserad på **mer än** 2000 ton **upp till** 18 750 ton slaktvikt per kalenderår. Ska exempelvis ett tillstånd som medger produktion av 2000 ton per år klassas enligt 15.45 eller 15.50? Detta gäller samtliga koder.

5.4.4 5 kap. 10-17 och 25-30 §§ MPF

5 kap. 22 och 23 §§

Vi anser att klassningen enbart ska vara beroende av vad som tillverkas, inte metoden. Orden "genom jäsnings eller destillation" tillför inget utan är enbart förvirrande.

5.4.5 5 kap. 18 och 31-32 §§ MPF

5 kap 12 § (nya numreringen)

IED-koden över produktionsmängd per dygn. Koden saknar reglering av mängden produktion per dygn.

5.4.13 5 kap. 33 § MPF

5 kap. 28 § (nya numreringen)

Denna bestämmelse behöver förtydligas.

Vår erfarenhet är att kommunerna har haft svårt att tolka denna bestämmelse. Det har medfört att den hanteras på olika sätt i olika kommuner. Problemet är tolkningen av *yrkesmässig industriell förpackning* i kombination med att det inte finns någon undre produktionsvolym.

5.11 12 kap. MPF - Kemiska produkter

Länsstyrelsen Skåne anser att 7 § förordning (1998:901) om verksamhetsutövers egenkontroll ska ändras så det i förteckningen över kemiska produkter även ska framgå vilka ämnen som hanteras.

Förslaget innebär en total omarbetning av kapitel 12. Den nya klassningen utgår från vilka ämnen som hanteras/produceras etc. För att harmonisera med detta synsätt och för att kunna göra relevanta riskanalyser med mera av verksamheterna behövs kunskap om vilka ämnen som hanteras. För närvarande föreligger ingen skyldighet enligt egenkontrollförordningen att lämna denna information i kemikalieförteckningen. För att säkerställa tillräckligt skydd för miljön och för att underlätta för både verksamhetsutövare och myndigheter bör kemikalieförteckningen ske på ämnesnivå istället för på produktnivå.

5.11.3 Förslag utifrån punkterna bilaga 1 IED

12 kap. 22 §

Länsstyrelsen anser att beskrivningen ska kompletteras med en nedre gräns.

Länsstyrelsen anser att det ska införas en kod om anmälningsplikt motsvarande den för tillverkning av tensider och ytaktiva ämne i MPF.

I föreslagen lydelse anges inte någon lägre produktionsmängd vilket gör att verksamheter som har tillstånd för att tillverka 600 ton/år tensider (t.ex. Zefin Chemicals) får samma krav som för de som har en maximal 20 000 ton/år produktion.

5.11.9 12 kap. 9 § MPF

Länsstyrelsen tillstyrker att man ändrar undantagspunkt 1 genom att "används" ersätts av "tillverkas".

Länsstyrelsen anser att undantagspunkterna 2 och 3 ska tas bort. Övergångsregler kan vara nödvändiga för de verksamheter där tillståndsplikt införs.

Genom ändringen av punkten 1 blir alla mindre företag som använder klassificerade kemikalier i små mängder vid tillverkning av produkter med så låg halt farliga ämnen att slutprodukten inte klassificeras som farlig, undantagna från tillståndsplikten.

Konsekvenserna av att bort punkterna 2 och 3 är inte utredda. I förslaget bibehålls därför undantagen. Länsstyrelsen delar inte denna slutsats. Med undantag enligt punkterna 2 och 3 krävs inget tillstånd för att producera stora mängder (exempelvis 1000 ton) faroklassade färger eller rengöringsprodukter. Samtidigt är det tillståndspliktigt att tillverkar enbart ett par gram av en annan typ av farlig produkt. Länsstyrelsen ser ingen konsekvens eller miljönytta med denna skillnad. Miljönyttan med att dessa typer av verksamheter omfattas av tillståndsplikt skulle vara stor och motiverar att tillståndsplikt införs även om det inte kan bedömas hur många verksamheter som skulle beröras. Länsstyrelsen föreslår att detta hanteras genom övergångsregler för befintliga verksamheter där tillståndsplikt införs.

5.13 15 kap. MPF - Stål och metall

5.13.2 15 kap. 1, 6, 13 och 14 §§ MPF

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen eftersom de krävs för att harmonisera med IED-direktivet, men uppmanar departementet att finna en lösning på nedanstående problem.

Förslaget innebär tillståndsplikt kan grundas på årsproduktion eller det nytillkomna kriteriet kapacitetsvärde för kortare tidsintervall. Det kan få konsekvensen att om man har en anläggning som tekniskt sett har större kapacitet än vad tillståndet omfattar. En sådan anläggning riskerar att klassas upp eftersom man har en dygnskapacitet som överskrider gränsen för korttidskapacitet, även om årsproduktionen håller sig inom tillståndets ramar. Problemet med detta är störst för verksamheter med säsongbetonad produktion.

Det kommer att krävas en relativt stor arbetsinsats för att fastställa korrekt klassning för alla anläggningar.

15 kap. 1 §

Länsstyrelsen anser att gränsen ska höjas till 21 900 ton per år med tanke på att dygnsproduktionen kan vara avsevärt högre, vilket i sig kan motivera en högre nivå av prövningen. Gränsen 15 000 ton per år bör vara kvar.

5.14 16 kap. MPF - Metall- och plastytbehandling, avfettning och färgborttagning

5.14.2 16 kap. 1, 2, 6 och 7 §§ MPF

16 kap. 2 §

Länsstyrelsen anser att det minst bör vara anmälningsplikt för 1-30 m³ behandlingsbad utan avlopp. Därför måste ordet ”och” mellan punkt 1 och 2 måste bytas till ”eller”.

I annat fall blir behandlingsbad mellan 1 och 30 m³ U-verksamheter, det vill säga inte ens anmälningspliktiga

16 kap. 3 § (nya numreringen)

Hänvisningen till 1 och 2 §§ bör ersättas med produktionsintervall utskrivet i klartext.

5.17 21 kap. MPF - Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla

21 kap. 1 § (nya numreringen)

Undantagen bör skrivas ut i klartext.

21 kap. 3 § (nya numreringen)

Bra beskrivning.

21 kap. 4 § (nya numreringen)

Beskrivningen bör uttrycka produktionsintervall i klartext istället för undantag med hänvisning till annan paragraf.

21 kap. 7 – 9 §§ (nya numreringen)

Länsstyrelsen anser att ordet ”installerad” i beskrivningen ska strykas eller i andra hand ersättas av ”tillståndsgiven”.

Länsstyrelsen anser att tillståndsplikt ska grundas på avgiven alternativ utgående effekt.

Med vårt förslag att inte basera tillståndsplikten på vad som är installerat undviker man oklarheter i de fall där man genom olika åtgärder permanent förhindrar fullt utnyttjande av en förbränningsanläggning installerade effekt.

Det är sällsynt att förbränningsanläggningarna tekniskt specificerar den tillförda effekten. Upphandlingar och märkning av förbränningspannor utgår från avgiven effekt. Den tillförda effekten får ofta approximeras utifrån uppskattat energiinnehåll i bränslet och förbränningstider eller beräknas från uppgiven utgående effekt och en antagen verksningsgrad. Genom länsstyrelsens förslag erhålls en förenkling för både verksamhetsutövare och myndigheter med bibehållet skydd för miljön.

I avfallförordningen baseras avgiften på ”tillståndsgiven tillförd effekt”. Tillståndsgiven effekt är sällan detsamma som installerad effekt. Det bör vara identiska definitioner i de olika förordningarna.

5.18 28 kap. MPF - Rening av avloppsvatten

5.18.2 28 kap. 1-3 §§

Länsstyrelsen Skåne anser att det måste införas ytterligare en kod för tillståndspliktiga anläggningar som inte omfattas av IUF.

Länsstyrelsen Skåne anser att samma begrepp ska användas för verksamhetskoderna 90.10 och 90.30.

28 kap. 2 § (nya numreringen) omfattar endast IED anläggningars avloppsreningsanläggningar. Andra reningsanläggningar för industriellt avloppsvatten innebär lika stora risker för hälsa och miljö. Dessa reningsanläggningar bedrivs ibland integrerat med annan tillståndspliktig verksamhet men även fristående anläggningar med annan huvudman förekommer. Det är av stor vikt att även dessa anläggningar omfattas av tillståndsplikt.

Anläggningar som klassas enligt 90.10 klassas enligt anslutning eller mottagen föroreningsmängd. Anläggningar som klassas enligt 90.30 klassas enligt dimensionering. Terminologin i förordningen bör regleras utifrån samma beskrivning för att undvika eventuella missförstånd.

Notera att anläggningar som klassas enligt 90.10 klassas enligt anslutning eller mottagen föroreningsmängd. Det bör framgå generellt i förordningen att uppfyllelse av ett av dessa kriterier räcker för att klassas enligt 90.10.

5.19 29 kap. MPF – Avfall

Se avsnitt 6.

6 Avfallshantering 29 kap. MPF

6.3 EU:s krav på avfallsområdet

6.3.2 Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

Länsstyrelsen Skåne anser att förslaget till nya bestämmelser i 25 f § a) och 27 a § a) måste kompletteras med en definition av vad som avses med ”typer och mängder av avfall som får behandlas”.

Det är oklart om begreppet är identiskt med avfallstyperna i bilaga 4 till avfallsförordningen, eller om något annat avses. Om det är dessa avfallstyper som avses måste detta klarläggas och samma terminologi användas i de olika förordningarna.

6.4 Begrepp och formuleringar i 29 kap. MPF

6.4.3 Begreppet anläggning

Länsstyrelsen Skåne tillstyrker att begreppet anläggning stryks i 29 kapitlet.

6.4.4 Begreppet yrkesmässig

Länsstyrelsen Skåne anser att begreppet ”yrkesmässig” ska strykas i alla beskrivningar då det inte har någon betydelse för verksamhetens miljöpåverkan. Anmälningsskyldighet respektive tillståndsskyldighet ska definieras utifrån något mått på omfattningen av verksamheten.

6.4.5 Begreppet icke-farligt avfall

Länsstyrelsen Skåne tillstyrker att begreppet ”icke-farligt avfall” används istället för ”annat avfall än farligt avfall”.

6.4.7 Begreppet mellanlagring och 4 § avfallsförordningen

Länsstyrelsen föreslår följande definition

Lagring som en del av insamlingen

Lagring under maximalt tre år av avfall på annan plats än där avfallet uppkommit. Lagring som sker längre tid än tre år klassas som deponering.

Som lagring som sker som en del av insamling anses inte

- 1. lagring som sker tillfälligtvis/kortare tid i samband med omlastning om risken för olägenheter för hälsa eller miljö är liten,*
- 2. lagring som sker vid återvinnings- eller bortskaffningsverksamhet.*

Undantaget punkt 1 var tidigare mellanlagring och kunde därigenom regleras. Med den nya definitionen kommer mellanlagring av avfall vid omlastning (som idag är anmälnings- eller tillståndspliktig beroende på avfallsmängder) att varken bli tillstånds- eller anmälningspliktig, t.ex. vid omlastning av matavfall kan detta innebära miljöpåverkan och störningar för omgivningen.

Det är ofta omöjligt att i förväg besluta om vad som ska ske med avfallet, om man planerat för återvinning och detta visar sig vara omöjligt att genomföra begås ett regelbrott på grund av att intentionen var att uppfylla avfallshierarkin men man inte lyckades. Problemen uppstår bland annat vid hantering av schaktmassor. Det ska därför vara samma tidsperioder oavsett om man planerar för återvinning eller bortskaffande av avfallet.

6.5 Analys och förslag 29 kap. MPF

6.5.2 Mellanlagring (29 kap. 3 §)

29 kap. 53 § (nya numreringen)

Länsstyrelsen Skåne anser att paragrafen måste förtydligas så det framgår att det är den lagring som sker vid en verksamhet där återvinning eller bortskaffande bedrivs som avses.

Om det införs en ny verksamhetskod för lagring av FA i avvaktan på återvinning eller bortskaffande behöver befintliga verksamheter söka tillstånd för detta. Detta ger konsekvenser för prövningsmyndigheterna eller tillsynsmyndigheterna beroende på hur övergångsbestämmelserna formuleras.

6.5.3 Mellanlagring (29 kap. 4 och 5 §§)

29 kap. 52 § (nya numreringen)

Sista stycket i den föreslagna lydelsen fyller inte någon funktion och kan strykas. Undre mängdgränsen framgår redan.

6.5.4 Sortering (29 kap. 6 och 7 §§)

29 kap. 44 § (nya numreringen)

Det är viktigt att NV tar fram en vägledning om att inledande sortering eller försortering kan ske i samband med insamling utan att klassas som sortering enligt MPF, vilket framgår på s. 195 i remissen.

6.5.7 Uttjänta motordrivna fordon (29 kap. 11 och 12 §§)

Länsstyrelsen anser att förslaget är mycket bra.

6.5.8 Användning för anläggningsändamål (29 kap. 13 och 14 §§)

29 kap. 38 § (nya numreringen)

Länsstyrelsen Skåne anser att en paragraf ska införas om vad en anmälan om återvinning för anläggningsändamål ska innehålla, i likhet med 25 f § FMH. Motsvarande 27 a § FMH behöver också införas.

Detta är angeläget eftersom det idag finns en problematik med kvittblivning av avfall som utgör sig för att vara återvinning av avfall för anläggningsändamål. Det behövs tydligare vägledning eftersom förslaget inte har förtydligat när anmälan eller tillståndsplikt inträder.

Vidare är tidsaspekten för åtgärden ”återvinning av avfall för anläggningsändamål” viktig och bör ingå i vägledningen.

6.5.9 Biologisk behandling (29 kap. 15 – 17 §§)

29 kap. 33 § (nya numreringen)

Länsstyrelsen Skåne anser att beskrivningen ska ändras så texten inte innehåller hänvisningar till undantag utan formuleras så det tydligt framgår vad som omfattas av tillståndsplikten.

Enligt sista stycket gäller inte tillståndsplikten om verksamheten är tillståndspliktig enligt 21 §. Det är oklart om förslagsställaren avser 21 § eller 22§.

Det är missvisande att det står att ”Tillståndsplikten gäller inte park- och trädgårdsavfall” eftersom det är tillståndspliktigt enligt 90.406-i om mängden park- och trädgårdsavfall överstiger 18 750 ton.

6.5.12 Uppläggning (29 kap. 33 och 34 §§)

29 kap. 13 § (nya numreringen)

Länsstyrelsen Skåne är i huvudsak positiv till förslaget men förutser vissa komplikationer som behöver lösas.

För uppläggning av sådana muddermassor som är undantagna deponeringsförordningen kommer endast en anmälningspliktig kod att finnas kvar för. Uppläggning av andra muddermassor är att betrakta som deponering. Det innebär att sådana upplag ska betraktas som deponier och uppfylla kraven i

deponeringsförordningen. Det är inte många upplag som idag uppfyller dessa strikta krav.

Deponering får dessutom inte ske om halten organiskt innehåll överskrider vissa halter (NFS 2004:10). Muddermassor innehåller ofta organiskt material, i vissa fall i betydande halter. Det organiska innehållet medför även att dessa massor har tekniska egenskaper som gör dem olämpliga för bygg- och anläggningsändamål.

6.5.13 Deponering (29 kap. 35 – 41 §§)

29 kap. 14 § (nya numreringen)

Länsstyrelsen Skåne anser att det behöver införas en definition av begreppet icke-farliga sediment i förordningen.

29 kap. 15 och 18 §§ (nya numreringen)

Länsstyrelsen Skåne anser att paragrafen ska kompletteras med intervall med övre mängdgräns i enlighet med avsnitt 6.4.2. Undantaget i punkt 2 bör strykas.

Förslag till ändrad och ny bestämmelse i avfallsförordningen

Länsstyrelsen Skåne anser att paragraferna ska ha följande lydelse:

Föreslagen lydelse	Länsstyrelsen Skånes förslag
<p>5 § Med deponi avses i denna förordning en upplagsplats för avfall, inklusive ett internt upplag eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall.</p> <p>Som deponi anses inte en plats där avfall</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. lastas om för att beredas för vidare transport till en annan plats där det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas 2. lagras innan det återvinns eller behandlas, om lagringen sker för en kortare period än tre år, eller 3. lagras innan det bortskaffas, om lagringen sker för en kortare period än ett år. 	<p>5 § Med deponi avses en plats där avfall lagras längre tid än tre år, inklusive internt upplag.</p> <p>Som deponi anses dock inte en plats där lagring av avfall sker i avvaktan på återvinning eller bortskaffande.</p>
<p>5 a § Med deponering avses i denna</p>	<p>5 a § Med deponering avses i denna</p>

förordning ett bortskaffande som innebär att avfall läggs på en deponi. Återvinning av lämpligt inert eller ickefarligt avfall för restaurering och utfyllnadsarbete eller för byggnadsändamål är inte att anse som deponering.	förordning ett bortskaffande som innebär att avfall läggs på en deponi.
--	---

5 §

Satsen ”eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall” ska utgå eftersom en sådan verksamhet inte är deponering utan ”lagring i avvaktan på återvinning eller bortskaffande”.

Punkten 1 ska utgå eftersom ett upplag som varar mer än 1 år aldrig kan anses vara omlastning. Därmed kommer undantaget aldrig att bli aktuellt.

Punkterna 2 och 3 ska ersättas med undantag i det fall lagringen sker i avvaktan på återvinning eller bortskaffande.

Det finns inte miljömässiga skäl att ha olika tidsperioder för lagring av avfall beroende av om det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas. Uppdelningen i punkt 2 och 3 innebär kontraproduktiva begränsningar för dem som hanterar schaktmassor. Att transportera schaktmassor längre sträckor genererar stora utsläpp och bör undvikas. Det är vanligt att ha upplag av massor i avvaktan på lämpliga entreprenadprojekt i närområdet. Detta är bra ur resurshushållningsperspektivet och bör inte försvåras, under förutsättning att själva lagringen inte utgör någon risk för miljön. Förslaget (liksom nuvarande regler) innebär att vissa entreprenörer tvingas bortskaffa schaktmassor på grund av tidsfristen om det inte uppstår lämpliga anläggningsarbeten i närheten inom ett år. Om de har massor som är avsedda för ett projekt 2 år in i framtiden och projektet inte blir av innebär det att upplaget i efterhand (när ändamålet ändrades) klassas som deponi.

5 a §

Sista stycket är obehövligt och bör utgå eftersom återvinning aldrig kan anses vara deponering. Den föreslagna lydelsen innehåller dessutom flera odefinierade begrepp som kommer ställa till stor förvirring. Det är viktigt att använda samma terminologi i olika författningar.

6.5.17 Behandling av farligt avfall som uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns (29 kap. 46 och 47 §§)

29 kap. 29 § (nya numreringen)

Länsstyrelsen anser att det ska införas en ny verksamhetskod för verksamheter med samma förfaranden (autoklavering av smittförande avfall) om avfallet INTE kommer från den egna verksamheten och om det är över eller under 500 ton.

6.5.18 Destruktion av halogenerade klorfluorkarboner eller halon (29 kap. 48 §)

Länsstyrelsen motsätter sig att 48 § tas bort.

Nuvarande formulering bör vara kvar med tanke på uppföljning av viktiga avfallsflöden med stora miljöpåverkande konsekvenser, både gränsöverskridande samt för nationell uppföljning.

6.5.19 Återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall (29 kap.49-50 §§)

29 kap 22 § (nya numreringen)

I sista stycket anges att tillståndsplikten gäller en tillförd mängd avfall på **maximalt** 25 000 ton per kalenderår. Det ska vara **överstiger** 25 000 ton per kalenderår.

6.5.20 Återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall (29 kap. 51-53 §§)

29 kap. 24 och 25 §§

Undantagen ska skrivas ut i klartext alternativt behöver beskrivningen omformuleras så det tydligare framgår vilken verksamhet som omfattas av koden.

6.5.21 Återvinning eller bortskaffande av farligt avfall (29 kap. 54- 56 §§)

29 kap. 27 o 28 §§ (nya numreringen)

Undantagen ska skrivas ut i klartext alternativt behöver beskrivningen omformuleras så det tydligare framgår vilken verksamhet som omfattas av koden.

6.5.24 Lagring och avskiljning av koldioxid (29 kap. 63 och 64 §§)

Se avsnitt 7.

7 Avskiljning och geologisk lagring av koldioxid

Inga synpunkter eftersom SGU är tillsynsmyndighet. Vad gäller avgiften har Länsstyrelsen Skåne synpunkter, se avsnitt 13.2.

8 Djupborrning

Länsstyrelsen lämnar synpunkter på de förslag som rör MPF under avsnittet 5.3 4 kap. MPF.

Vad gäller avgifter har Länsstyrelsen Skåne synpunkter, se avsnitt 13.

8.5 26 a § FMH.

För att underlätta, och därmed ge en mer enhetlig handläggning, för både verksamhetsutövare och tillsynsmyndighet bör alla de uppräknade paragraferna kompletteras med en hänvisning till denna paragraf.

10 CLP-förordningen och miljöprövningsförordningen

10.3.1.2 19 KAP. 3 § MPF

Länsstyrelsen Skåne motsätter sig att anmälningsplikten för nuvarande punkterna 1, 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 och 15 tas bort.

Med den föreslagna lydelse tas flera verksamheten på C-nivå bort såsom tryckerier, beläggning av trätor, skotillverkning, laminering av trä eller plast med flera. (d.v.s. punkterna 1, 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 och 15 i nuvarande lydelse). En del av dessa verksamheter använder kemikalier t.ex. organiska lösningsmedel med utsläpp till luft och vatten och andra miljöpåverkan. Med föreslagna lydelse kommer dessa verksamheter inte längre att omfattas av anmälningsplikt och flyttas till de s.k. U-verksamheter. Förslaget är dåligt underbyggt både avseende motivering och analys av konsekvenserna. Länsstyrelsen anser att dessa verksamheter typiskt sätt innebär en sådan risk för hälsa och miljön att anmälningsplikten ska kvarstå.

11 Berg- och naturgrustäkter

11.4.1 Hantering av externa massor

Länsstyrelsen Skåne anser att det ska införas en ny kod för masshanteringsterminaler och för lagring av externa massor på täkter. Detta oavsett om massorna är ett avfall eller ej.

Länsstyrelsen Skåne anser att en och samma typ av verksamhet, exempelvis lagring, krossning eller asfaltverk, alltid ska beskrivas med en och samma verksamhetskod oavsett vilka övriga verksamheter som bedrivs inom området. För att uppnå en

enhetlig bedömning krävs tydligare vägledning och eventuellt riktade utbildningsinsatser.

När det rör täkter är det i princip enbart schaktmassor, bygg- och rivningsavfall och asfalt som mellanlagras. Det har ingen betydelse för miljökonsekvenserna om schaktmassorna definieras som avfall eller inte. Det är dock ett problem att stora delar av branschen inte uppfattar dem som avfall. Intentionen med anmälningssplikten för mellanlagring av avfall på täkter skulle därför uppnås bättre om anmälningssplikten formuleras så det är tydligt att den omfattar alla externa massor, inte enbart massor som är klassade som avfall.

I förslaget blandar man ihop vad som prövats i ett tillstånd och vilka koder en verksamhet omfattas av. Om ansökan beskriver täkt inklusive krossning inkluderas båda verksamheterna i tillståndet. Enligt Länsstyrelsen Skåne ska verksamheten då, på samma sätt som för annan miljöfarlig verksamhet, ha en verksamhetskod för täktverksamheten och en för krossningen. Det föreslagna synsättet innebär bland annat att två identiska verksamheter ska betala olika avgifter beroende av om krossningen beskrivits i ansökan eller tillkommit senare. Det innebär även i många fall att de olika delverksamheterna har olika tillsynsmyndigheter om verksamhetsutövaren väljer att se krossningen, asfaltsverket, betongstationen etc, som en fristående anmälningsspliktig verksamhet. Detta är olyckligt.

Det finns för närvarande ingen enhetlig rättspraxis kring denna fråga. Det är väsentligt med en likartad juridisk grund för klassning av alla miljöfarliga verksamheter, oavsett bransch.

Vi vill också lyfta fram behovet om information kring entreprenadberg. Denna fråga har utretts av SGU (Regeringsuppdrag Resurseffektivisering och minskade transporter – förslag till hur insamling av produktionsavgifter från entreprenadberg kan utformas, SGU-rapport 2015:39). Genom att införa anmälningssplikt för masshanteringsterminaler och upplag av externa massor inom täkter underlättas möjligheterna att utforma ett effektivt system för denna informationsinhämtning.

11.4.2 Anmälningssplikt för uppställning av asfaltsverk och oljegrusverk

Länsstyrelsen Skåne kan bara bekräfta att vägledningsbehovet är stort. Flertalet asfaltsverk inom täktområden bedrivs som fristående anmälningsspliktiga verksamheter och anses inte ingå i täktverksamheten. I övrigt samma synpunkter på avsnitt 11.4 1.

11.4.8 Översyn av verksamhetskoder

Inga ändringar föreslås vilket Länsstyrelsen är positiv till.

11.5 26 kap. 21 a § miljöbalken

Länsstyrelsen Skåne tillstyrker att begreppet exploatör tas bort ur lagstiftningen. Det finns enligt vår mening dock inte skäl att särbehandla täktbranschen jämfört med andra miljöfarliga verksamheter. Förhållandet mellan begreppet verksamhetsutövare och tillståndsinnehavare bör följa den praxis som domstolarna fastlägger och gälla även för täkter.

Länsstyrelserna har inget behov av att någon separat uppgift om exploatörer ska registreras. Vid behov har tillsynsmyndigheten möjlighet att inhämta dessa uppgifter. Länsstyrelsen Skåne anser därför att 26 kap. 21 a § ska tas bort. I det fall uppgiften behövs av andra myndigheter (Skatteverket etc.) är det lämpligare att informationen lämnas till berörd myndighet.

Se även synpunkter på avsnitt 3.1 26 kap. 21 a § miljöbalken.

13 Avgifter för prövning och tillsyn

Länsstyrelsen Skåne anser att det ska införas krav på ett (överklagningsbart) beslut om klassning av tillståndspliktig verksamhet, förslagsvis inom 1 kap. MPF.

Länsstyrelsen Skåne anser att 2 kap. 7 § FAPT ska utgå.

Länsstyrelsen Skåne anser att det krävs riktade resurser till de län där merparten av den kemiska industrin finns (dvs Skåne län och Västra Götaland län) för att kunna bedriva en effektiv, integrerad och samlad tillsyn över kemiska verksamheter. Alternativt kan avgifterna enligt 12 kap. MPF öronmärkas och återföras till respektive länsstyrelse.

Länsstyrelsen Skåne anser att avgiften avseende djupborrning ska öronmärkas och återföras till respektive prövningsmyndighet, med samma motivering som för geologisk lagring av koldioxid, se avsnitt 13.2.

Klassningen har över tiden fått en allt större betydelse tekniskt, ekonomiskt och tillsynsmässigt. Det finns därför viktigt för både verksamhetsutövare och myndigheter att verksamhetskoderna fastställs genom ett beslut som är överklagningsbart.

Avgifterna är avhängiga verksamhetskoderna. I normalfallet är faktureringen av avgift endast en verkställighet av bedömd verksamhetskod. För att öka tydligheten och ge möjlighet för verksamhetsutövaren att överklaga den viktiga klassningen anser Länsstyrelsen Skåne att det är mer ändamålsenligt att fastställa verksamhetskoden genom beslut än att fastställa avgiften.

13.2 Avgifter för avskiljning och geologisk lagring av koldioxid

Länsstyrelsen Skåne anser att avgiften avseende avskiljning och geologisk lagring av koldioxid ska öronmärkas och återföras till respektive prövningsmyndighet.

Lagring av koldioxid är en ”udda” verksamhet som inte förekommer jämnt fördelad över landet. SGU har pekat ut tänkbara platser för geologisk lagring av koldioxid. I princip alla ligger i kustbandet söder om Skåne. Nuvarande fördelningsnyckel tar inte tillräcklig hänsyn till en så kraftig snedfördelning av anläggningar vilket innebär att Länsstyrelsen Skåne inte får ersättning för det merarbete det innebär att pröva dessa anläggningar. Det behövs därför riktade anslag eller att avgifterna öronmärks och återförs till den myndighet som genomför prövningen.

13.3.3 Förslag på avgift för dispens enligt 1 kap. 16 § IUF

Länsstyrelsen Skåne anser att det ska införas specifika avgiftskoder i Avgiftsförordningen för prövning av dispens respektive alternativvärde från BAT-slutsatser.

Länsstyrelsen anser att dessa avgifter ska öronmärkas och återföras till respektive prövningsmyndighet.

I betänkandet framförs förslag till bestämmelse om att avgift för prövning av ansökan om dispens införs. Länsstyrelsen Skåne ser emellertid att prövning av ansökan om alternativvärde från BAT-slutsatser kommer att ta lika mycket handläggningstid i anspråk, varför en avgift även för detta förfarande borde kunna tas ut. För att underlätta länsstyrelsernas fakturering av avgifter bör det införas avgiftskoder för dessa avgifter.

Eftersom handläggningen av dessa prövningar sker vid respektive prövningsenhet är det rimligt att avgifterna återförs till den myndighet som belastats med kostnaderna för handläggningen.

De som deltagit i beslutet

Beslutet har fattats av miljödirektör Annelie Johansson med miljöhandläggare Lena Blomqvist som föredragande. Deltagande är Dave Borg, chef för Miljöprövningsenheten, Gerd Lundquist, chef för Miljötillsynsenheten och Anna Månsson, ordförande i Miljöprövningsdelegationen.

Beslutet har signerats elektroniskt och har därför inga namnunderskrifter.

Annelie Johansson

Lena Blomqvist

Kopia

johan.fallenius@regeringskansliet.se